

titeten). Ja, jeg var jo temmelig nødsaget til her at gaae ind paa en Side af Sagen, hvorunder der saa at sige var gjort mig en personlig Vebreidelse, næsten en Beskyldning; men det forekommer mig, at i Formen er dette her kun en Beslutning, som forudsætter en Udførelse, i den samme Skikkelse, hvori vi lade udføre alle andre Beslutninger, det er ikke noget Nyt, vi have gjort det saa tidt og anvist det endnu oftere.

Formanden: Jeg maa hertil erindre, at jeg gjerne ønskede, at den ærede Minister aldeles ikke vilde svare paa det nye Ansøgte, da det angaaer Realiteten. Man er kommen altfor dybt ind paa Sagens Realitet, og det er ganske vist, at Formen af Forslaget, hvis vi komme ind paa Realitetens Behandling, meget vel kan forhindre de ærede Medlemmer fra at antage Forslagene, fordi man finder dem i og for sig mangelfulde og lidende af Formfeil; men den hele Betragtning hører til Sagens Realitet. Det Spørgsmaal, som jeg derimod har sat under Forhandling og vil sætte under Afstemning, er kun, om der fra Formens Side er Noget til Hinder for at tage disse Forslag under Behandling som Udviklingsforslag; men denne Side af Sagen bliver næsten af enhver Taler forladt.

Winther: Det var netop det Punkt, som den ærede Formand først nævnte, jeg vilde tillade mig at omtale med et Par Ord. Det forekommer mig, at denne Lov gaaer ud paa en Indskrænkning i Antallet af de Anstalter, hvorved der meddeles lærd Underviisning, og der kan dog være forskellige Meninger, om man kun skal ophæve den ene Skole, som her er omtalt, eller om der ikke, uagtet man nedlægger flere Skoler, dog vil blive tilstrækkelige Midler til at give lærd Underviisning til Saamange, som Staten maa ansee for ønskeligt. Jeg mener derfor, at der ikke er bragt noget Nyt ind i Loven ved at foreslaae Nedlæggelsen af flere andre Skoler, naar man tager Hensyn til, hvad Loven egentlig gaaer ud paa, nemlig en Indskrænkning af de Midler, hvorved . . .

Formanden: Jeg maa bemærke, at det gaaer Loven ikke ud paa. Lovens Titel er: „Udfast til Lov om Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding“.

Winther: Ja det er ganske vist, at Kolding lærde Skole her er nævnt, det har jeg naturligvis ikke overseet; men jeg har troet, at Hensigten med Loven var at gjøre en Indskrænkning i den Retning, jeg omtalte, og at det altsaa ikke kunde siges, at der var bragt et nyt Princip ind i Loven; men at der kun med det Forslag, der er filltet af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var tilstgitet en Udvidelse af det Princip, der allerede fandtes. En saadan Udvidelse kan man efter min Overbeviisning meget godt foretage, uagtet man slet ikke har det Had til, eller den Uvillie imod den lærde Danneffe, som den ærede Minister troede, man maatte have, naar man fulgte Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds i denne Sag.

Mourad: Jeg troer virkelig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ret, naar han siger, at de formelle Betænkkeligheder, der ere fremkomne, grunde sig i Betænkkeligheder med Hensyn til Realiteten. Jeg troer, det er af den Slags Beskyldninger, den Eine ikke skal fremsøre imod den Anden. Man kunde jo vende Forholdet om og sige, naar man havde et vist Formaal at følge, brød man sig ikke om Formen, men satte alle Former tilside. Jeg for mit Vedkommende har i dette Tilfælde virkelig formelle Betænkkeligheder, og det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand vil kunne see, at der selv om de ikke ere fornøstige, dog kan være Anledning til at have saadanne Betænkkeligheder, idet den ærede Formand har anerkjendt dem ved sine Udtalelser. (Nei!) Han har anerkjendt, at her var en Betænkkelighed, som maatte afgjøres af selve Forsamlingen. Den ærede Rigsdagsmand har nu søgt sit sidste Tilhold i formel Henseende ved at sige, at det er en Beslutning, vi tage; men det er ikke